

רבים אשר אתנו מאשר איתם

1. זוהר חלק ב פרשת בשלח דף מד עמוד א
הכי תנין אלישע זכה בהאי עלמא מה דלא זכה נביאה אחרא בר ממשה.

'ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא'. במה ידעה? ..היא ידעה ולא אחרא בגין דהיא מתקנת ערסיה משעתא דשכיב בליליא ובשעתא דקאים בצפרא והאי דקאמרי דשושיפא חוורא זריקת ליה בערסיה הכי הוה ובה ידעה דאחרא דעלמא כיון דקאים בר נש מערסיה סליק שופיפא דנאים בה ריחא מנוולא, והאי בשעתא דסלקת ההוא שושיפא מערסיה הוה סליק ריחין כריחין דגנתא דעדן, אמרה אי לאו דקדישא הוא יקדושה דמריה עליה לא סליק ריחא קדישא הכי.

2. סדר עולם רבה פרק כא

מ"ח נביאים וז' נביאות שנתנבאו להן לישראל ונכתבו בכתובים, ויש נביאים כיוצאי מצרים ולא נכתבו. ...שאיין לך כל עיר ועיר בארץ ישראל, שלא היו בה נביאים, אלא כל נבואה שהיתה לצורך הדורות נכתבה, לצורך שעה לא נכתבה.

3. מסכת ברכות דף י עמוד ב

אמר אביו ואיתימא רבי יצחק: הרוצה להנות - יהנה כאלישע, ושאינו רוצה להנות אל יהנה כשמואל הרמתי שנאמר: (שמואל א' ד') 'ותשובתו הרמתה כי שם ביתו'. ואמר רבי יוחנן: שכל מקום שהלך שם - ביתו עמו.
(מלכים ב' ד') 'ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא'. אמר רבי יוסי ברבי חנינא: מכאן, שהאשה מכרת באורחין יותר מן האיש.
קדוש הוא, מנא ידעה? רב ושמואל, חד אמר: שלא ראתה זבוב עובר על שלחנו; וחד אמר: סדין של פשתן הציעה על מטתו ולא ראתה קרי עליו.

4. מסכת סוטה דף מו עמוד ב

[מלכים ב' ב] ותצאנה שתיים דובים מן היער ותבקענה מהם ארבעים ושני ילדים - רב ושמואל, חד אמר: נס, וחד אמר: נס בתוך נס. מאן דאמר נס - יער הוה, דובים לא הוו; מ"ד נס בתוך נס - לא יער הוה ולא דובים הוו. וליהו דובים ולא ליהו יער! דבעית.
רש"י - דבעית הדובים להתגרות בהם, כשאין מקום קרוב להם לנוס ולהתחבאות. וכשהן קרובים ליער יוצאין בהבטחה

5. מלכים ב פרק ו, א

ו' אמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו יושבים שם לפני צר מקונו: רד"ק - שהיו יושבים שם בדוחק כל כך היו רבים התלמידים ואמרו רד"ל כי כאשר גורש גחזי מלפני אלישע אז רבו התלמידים כי גחזי היה רע להם והיו רבים יראים לבא לפני אלישע מפני רעת גחזי שהיה דוחה אותם וכשנפרד גחזי ממנו רבו התלמידים עד שצר המקום להם שהיו יושבים בו מתחלה:
מצודות דוד - המקום - בית מדרשם:

6. מסכת סנהדרין דף יט עמוד ב

אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: כל המלמד בן חבירו תורה - מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו.

7. מלכים א פרק יט, כא

וישב מאחרי ויקח את צמד הקר והזבחהו ובקלי הקקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליהו וישתתהו.
רלב"ג - וקם והלך אחרי אליהו ושרתו כדי שילמד יותר מחכמתו ממה שילמדו שאר תלמידיו כי המשרת הוא תמיד עם הרב ורואה מנהגיו ושומע דבריו תמיד וילמד יותר ממה שילמד התלמיד שאינו משרת.

"לבניך" - "אלו התלמידים, מצינו בכל מקום שהתלמידי קרוים בניי שנאמר" בניי אתם להי אלהיכם" וואומר "בני הנביאים אשר בבית אל" כשם שהתלמידים קרוים בניי, שנאמר "בניי אתם להי אלהיכם" כך הרב קרוי אב שנאמר "אבי אבי רכב ישראל".

אבל קטן--אביו חייב ללמדו תורה, שנאמר "ולמדתם אותם את בניכם, לדבר בם" ולא בנו ובן בנו בלבד, אלא מצוה על כל חכם וחכם מישראל ללמד את כל התלמידים, אף על פי שאינן בניו, שנאמר "ושננתם לבניך" מפי השמועה למדו-בניך אלו תלמידים, שהתלמידים קרויין בני-שנאמר "ויצאו בני הנביאים".

8. מלכים ב פרק ג יא

וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט הַאִין פֶּה נָבִיא לִי? וְנִרְשָׁה אֶת יָקֹב וְאֶת מֵאוֹתוֹ וַיַּעַן אֶחָד מֵעַבְדֵי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר פֶּה אֵלִישֶׁע בֶּן שָׁפְט אֲשֶׁר יֵצֵק מִים עַל יְדֵי אֱלֹהֵי: רד"ק - אשר יצק מים - ר"ל ששרת אותו ובדברי רד"ל למד לא נאמר אלא יצק מלמד ששמושה גדול מלמודה. ועוד בדרש- אשר יצק מים ע"י אליהו, אמרו- אפילו היה מבקש מים לפניו היה מתן לו. רלב"ג - אשר יצק מים ע"י אליהו - אף על פי שהיה לאליהו תלמידים רבים הנה זכר אלישע שהיה תלמיד והיה ראוי שיקנה יותר מהשלמות מפני ששרת את אליהו כי המשרת הוא תמיד לפני רבו ולזה יתכן שילמד יותר. מצודת דוד - אשר יצק מים - ר"ל שהיה משרתו והתבודד עמו בכל עת:

9. ישעיהו פרק ח טז-יח

צֹר קָעֻזָה חָתוּם תֹּכְרָה בְּלִמְדֵי: וְחִפְיֵי לֵד הַמַּסְתִּיר פָּנָיו מִבֵּית יַעֲקֹב וְקִצִּיתִי לוֹ: הֲנֵה אֲנִי כִי וְהַיְלָדִים אֲשֶׁר נָתַן לִי ד' לֹא תוֹת וְלִמּוֹפְתִים בְּיִשְׂרָאֵל מִעַם ד' צְבָאוֹת הַשָּׁמַיִם בְּהַר צִיּוֹן:

10. אורות הקודש ג. קנה-קנו צדיק עליון הצדיק העליון, המלא גילת יה, המרוה עז קודש, שדברו דבר ד' הוא, שכל תכונותיו קדש קדשים הנן, כל שיחו ושיגו, אידיאין ואידיאליו, הם אך חפץ אחד, אדרות אל חי ושבח שירי רנניו, הוא כולו אך התגלות יפעת אור החיים האלהיים שבכל היש. ואליו הכל יכספו, מברכותיו הכל מתברכים, ובכוחו הנערץ הכל משתגב, דבר פיו הוא מלא בקרבו את יסוד ח"י כל, ומתוך חוזק חי האצילות שבכוחו הכל מתאמץ ומתחסן, ומתוך כך מבטאו הוא אוצר העז, 'ותגזר אומר ויקם לך, ועל דרכיו נגה אור'. אין עושר כעשרו, ואין חוסן כחסנו. אשרי כל הבא בגבולו, ומוצלח הצלחת עולמים כל הבא במגעו, וכל המתחבר לאגודת זיו טהרתו.

צדיק יסוד עולם כשנשמה גדולה הולכת ומתעלה, הרי היא מטבעת חותם של אצילות, של טוהר, וגדולה עליונה על כל ההויה. זהו יסוד החזיון של צדיק יסוד עולם. נקודה פנימית היא הנשמה הצלולה והרוממה, כל הנשמות כולן וכל מעשיהן, כל כחות היש וכל גילויי החיים הולכים הם רק לשכלל את הווייתה. העולם מחוסר הוא מגמה, כל זמן שאין נשמה עליונה זורחת בו. וכיון שהיא באה ומאירה באור יקרתה, הרי העולם משתכלל, ושמים וארץ שמחים כשמחת יצירתם. יודעים הם ישרי לב, וצדיקים עליונים, שהם הם הנם צינורות שפע החיים ליקום כולו, מרגישים הם את גלי ההשפעה של הטוב שיורד עליהם, ועל ידם בעולם, והרגשתם זאת מלבשתם ענוה ויראה, ומביאתם להתעלות תמיד בזוהר השכל, וביקר התכונות.

11. רמב"ן שמות פרק יג. ובעבור כי הקב"ה לא יעשה אות ומופת בכל דור לעיני כל רשע או כופר, יצוה אותנו שנעשה תמיד זכרון ואות לאשר ראו עינינו, ונעתיק הדבר אל בנינו, ובניהם לבניהם, ובניהם לדור אחרון. והחמיר מאד בענין הזה כמו שחייב כרת באכילת חמץ (לעיל יב טו) ובעזיבת הפסח (במדבר ט יג), והצריך שנכתוב כל מה שנראה אלינו באותות ובמופתים על ידינו ועל בין עינינו, ולכתוב אותו עוד על פתחי הבתים במזוזות, ושחכיר זה בפיו בבקר ובערב.

וכוונת כל המצות שנאמין באלהינו ונודה אליו שהוא בראנו, והיא כוונת היצירה, שאין לנו טעם אחר ביצירה הראשונה, ואין אל עליון חפץ בתחתונים, מלבד שידע האדם ויודה לאלהיו שבראו. ומן הנסים הגדולים המפורסמים אדם מודה בנסים הנסתרים, שהם יסוד התורה כלה. שאין לאדם חלק בתורת משה רבינו עד שנאמין בכל דבריו ומקרינו שכלם נסים אין בהם טבע ומנהגו של עולם.

12. מלכים ב פרק ו וישכם משרת איש האל הים לקום ויצא והנה חיל סובב את העיר וסוסי ורכב וי'אמר נערו אליו אהה אדני איכה נעשה: וי'אמר אל תירא פי רבים אשר אתנו מאשר אותם: ויתפלל אלישע וי'אמר ד' פקח נא את עיניו ויראה ויפקח ד' את עיני הנער וירא והנה החר מלא סוסים ורכב אש סביב ת אלישע: